

Ο Κανόνας 12 προβλέπει ότι ένας αμυνόμενος, του οποίου η παράβαση εμποδίζει ένα γκολ ή αρνείται μια προφανή ευκαιρία για γκολ, πρέπει να αποβληθεί δείχνοντάς του, ο διαιτητής, την κόκκινη κάρτα (σε περίπτωση που αυτό γίνεται στη προσπάθειά του να παίξει τη μπάλα, κίτρινη, αλλά για την ανάγκη του θέματος μένουμε στη κόκκινη κάρτα).

Το φάουλ τακτικής που διαπράττεται σε μια κυνική προσπάθεια να αποτρέψει τους αντιπάλους να σκοράρουν απαιτεί μια γρήγορη, σταθερή απάντηση από τον διαιτητή. Με την ενέργειά του αυτή ο παίκτης εκθέτει τόσο το ζήτημα της συμπεριφοράς του, όσο και τον τρόπο παιχνιδιού για να αποτρέψει ένα, σε βάρος της ομάδας του, γκολ. Η συμπεριφορά λοιπόν αυτή επισκιάζει τη σοβαρότητα αυτού καθ' αυτού του φάουλ. Θέλω να πω, άλλος ο τρόπος που παίζει κι άλλο ο λόγος (συμπεριφορά) που αγωνίζεται έτσι.

Για ν' αποβληθεί ένας παίκτης για άρνηση προφανούς ευκαιρίας για γκολ πρέπει να υπάρχουν/ ισχύουν 4 στοιχεία.

- ➡ Θέση και αριθμός των ΑΜΥΝΟΜΕΝΩΝ´ όχι περισσότεροι από έναν αμυνόμενο μεταξύ της παράβασης και του τέρματος, δεν υπολογίζεται ο αμυνόμενος που διαπράττει το φάουλ.
- ➡ Η ΑΠΟΣΤΑΣΗ μεταξύ της παράβασης και του τέρματος´ όσο πιο κοντά το φάουλ προς το τέρμα τόσο μεγαλώνει/ ισχυροποιείται η παραβατικότητα στέρησης μιας προφανούς ευκαιρίας για γκολ
- ➡ Η πιθανότητα ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ ή ΑΠΟΚΤΗΣΗΣ του ελέγχου της μπάλας´ ο επιτιθέμενος πρέπει να είναι αρκετά κοντά στη μπάλα, τη στιγμή του φάουλ, για να συνεχίσει να παίζει τη μπάλα.
- ➡ Γενική ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ του παιχνιδιού´ ο επιτιθέμενος πρέπει να κινείται προς το τέρμα τη στιγμή που γίνεται το φάουλ.

Εάν λείπει κάποιο στοιχείο δεν μπορεί να υπάρξει αποβολή για στέρηση μιας προφανούς ευκαιρίας για γκολ. Σ' αυτή την περίπτωση απαιτείται μια κίτρινη κάρτα γιατί μια υποσχόμενη επίθεση σταμάτησε ή εληρεάστηκε. Επιπλέον η παρουσία του κάθε ενός από αυτά τα στοιχεία, πρέπει να είναι προφανής προκειμένου η αποβολή να είναι κατάλληλη, ορθή ως απόφαση, σύμφωνα με τη σχετική διάταξη του Κανόνα 12.

Υπενθυμίζεται επίσης στους διαιτητές ότι, όταν ο τερματοφύλακας διαπράττει μια παράβαση έξω από την περιοχή πέναλτι και το τέρμα είναι απροστάτευτο, ενώ τα παραπάνω στοιχεία με τα οποία κρίνουμε την περίπτωση, είναι σαφώς παρόντα, απαιτείται αποβολή για DOGSO (Denying an Obvious Goal Scoring Oppportunity) και όχι κίτρινη κάρτα για στέρηση υποσχόμενης επίθεσης.

Ωστόσο το φάουλ μπορεί, από μόνο του, να δικαιολογήσει τη κάρτα, δηλαδή κίτρινη για αντιαθλητική συμπεριφορά, για παράδειγμα εάν το μαρκάρισμα ήταν ριψοκίνδυνο ή κόκκινη αν το μαρκάρισμα περιείχε χρήση υπερβολικής δύναμης. Όμως όταν το μαρκάρισμα είναι βίαιο και ταυτόχρονα χαρακτηρίζεται και ως παράβαση στέρησης μιας προφανούς ευκαιρίας για γκολ, ο διαιτητής πρέπει να συμπεριλάβει και τα δυο γεγονότα στο φύλλο αγώνα αλλά μόνο το ένα ως αιτιολογικό της αποβολής.

Παράδειγμα: Επιτιθέμενος, κάτοχος της μπάλας, τρέχει προς το αντίπαλο τέρμα χωρίς κοντά ή μπροστά του να υπάρχει αντίπαλος πλην του τερματοφύλακα ο οποίος τρέχοντας βγαίνει από την περιοχή κάνει τάκλιν και με τεντωμένο πόδι τον κτυπά λίγο πάνω από τον αστράγαλο με τις τάπες με συνέπεια ο επιτιθέμενος να χάσει μια προφανή ευκαιρία να σκοράρει. Ο διαιτητής αποβάλλει τον τερματοφύλακα και καταλογίζει άμεσο έξω από τη περιοχή. Στο φύλλο αγώνα θα πρέπει να γραφούν και οι δυο περιπτώσεις όμως η αποβολή θα αφορά το βίαιο τάκλιν. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι με την επαφή συμβαίνουν ταυτόχρονα δυο παραβάσεις όπου τιμωρείται η σοβαρότερη. Η περίπτωση DOGSO επισύρει ποινή μιας αγωνιστικής, ενώ η του SFP 2,3,4, 5...

Πρέπει να λάβουμε υπόψη ότι οι παραβάσεις που στερούν μια προφανή ευκαιρία για γκολ δεν περιορίζονται σ' εκείνα που τιμωρούνται με άμεσο φάουλ ή πέναλτι, αλλά μπορεί να περιλαμβάνουν παραβάσεις για τις οποίες το παιχνίδι πρέπει να ξεκινήσει με έμμεσο ελεύθερο λάκτισμα για παράδειγμα τέτοιες παραβάσεις είναι παραβάσεις κατά τις οποίες ο παίκτης παίζει με επικίνδυνο τρόπο (όχι μαρκάρει επικίνδυνα). Η παρεμπόδιση της προόδου ενός αντιπάλου χωρίς επαφή ή οποιοδήποτε άλλο αδίκημα, που δεν αναφέρεται με συγκεκριμένο τρόπο για το πως θα τιμωρηθεί, του Κανονισμού. Επομένως εάν μια τέτοια παράβαση εμμέσου ελεύθερου λακτίσματος αρνείται μια προφανή ευκαιρία για να σκοράρει, ο διαιτητής αποβάλλει τον παραβάτη και καταλογίζει έμμεσο ελεύθερο λάκτισμα.

Τέλος, να επισημάνουμε το μεγάλο σημαντικό νόημα όλων των παραπάνω. Όλοι γνωρίζουμε ότι οι παραβάσεις χωρίζονται σε δυο ενότητες σ' αυτή των τεχνικών ποινών (άμεσο, έμμεσο, πέναλτι) και σ' εκείνη των πειθαρχικών ποινών (κίτρινη, κόκκινη). Η στέρηση, λοιπόν, μιας προφανούς ευκαιρίας για γκολ είναι πειθαρχική ποινή κι όχι τεχνική.

Αφιερώνω τούτη την εργασία σε όλους τους Έλληνες Αξιωματούχους Αγώνα...

Χρυσόστομος Μάνθος